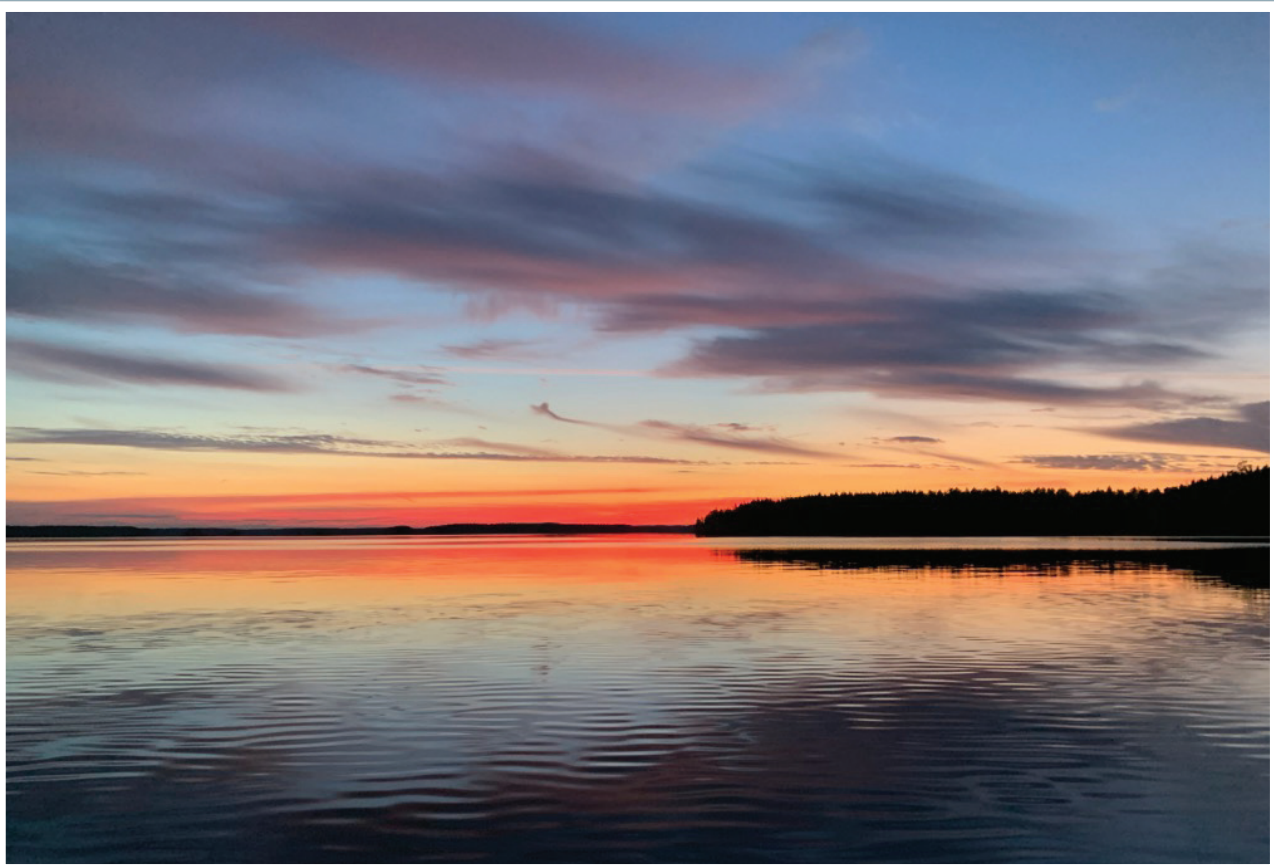

VIIRIKE

NRO 2/22
Kesä

Pekeman Työntekijät ry
Teollisuusliitto os. 420

Ammattiosaston toimintaa on alkuvuonna värittänyt normaalin jäsenistön edunvalvonnan lisäksi Pekeman työntekijät ry 50-vuotisjuhlat huhtikuussa, sekä yhteiskunnan aukeaminen asteittain pandemian jäljiltä. Viimeisen kahden vuoden ajan kun tapahtumia on jouduttu perumaan tai rajoittamaan erinäisin keinoin, on selvää että rajoitusten loppuessa ihmisten halu kohdata toisiaan ei ole kadonnut.

Ammattiosaston juhlista saadun palautteen perusteella onkin seuraavia tapahtumia jäsenistölle jo alettu suunnittelemaan.

Näistä lisää sitten, kun juhannuskokot on poltettu ja kesälomat on vietetty.

Hyvää juhannusta!

Pin

VIRIKE

NRO 2/22
45. vuosikerta
20.6.2022

Julkaisija:

**Pekeman
työntekijät ry**
PL 330
06101 Porvoo
www.pekemantyontekijat.fi

Päätoimittaja:
Santtu Salo
045 630 8141

Muu toimitus:
Einari Grönberg
050 379 0258
Esa Karppinen
050 379 4142
Juho Lintula
09 3949 3708
Petri Taanila
09 3949 3048
050 379 4003
Esa Vainonen
09 3949 3452

Painopaikka:
tt-urex
Porvoo

Seuraava Virike ilmestyy viikolla 41. Lehteen tarkoitetut kirjoitukset on oltava päätoimittajalla 23. syyskuuta 2022 mennessä.

KIRJOITTELE!

Puheenjohtajan pääkirjoitus:

Kohti keskikesää

Ammattiosaston 50-vuotisjuhlien jälkeen toukokuussa on yhteiskunta pikkuhiljaa palannut normaaliin. Monilla työpaikoilla on luovuttu maskeista ja ihmiset ovat jälleen saaneet ja alkaneet tavata toisiaan kuten 2019. Itsekin sain ensimmäistä kertaa poikani koulutaipaleella mennä kevätjuhlaan paikanpäälle herkistymään. Lapseni aloittaa syksyllä 4. luokan, joten kyllä nämä poikkeusajat ovat pitkäksi venähtäneet. Niin pitkäksi, että pelkään näiden harrastusten ja ihmisten sosiaalisten kontaktien rajoittamisen vielä maksavan yhteiskunnallemme pitkään ja paljon.

Toukokuun täytti ensin CCC-konferenssi Antwerpenissa ja seuraavalla viikolla pidetty sopimusalatapaaminen, jossa järjestelyvuorossa oli Porvoon Öljynjalostamon Työntekijät Ry. Molemmat tapahtumat olivat erittäin mielenkiintoisia ja on helposti pääteltävissä, että ihmiset ovat kaivanneet sosiaalisia kohtaamisia kasvotusten.

CCC-konferenssi oli viimeinen nykyisessä muodossaan, ja kesäkuussa aloittaa OMW:n yleiseurooppalainen EWC-formaatti, jota varsinainen edustajamme Juho Lintula avaa enemmän, kun yksityiskohdat ovat selvillä.

Antwerpenin konferenssissa esiin nousi useamman paikkakunnan suusta työssä jaksaminen työurien loppupäässä, työhyvinvointi, sitoutuminen sekä työnantajamaine potentiaalisten uusien työntekijöiden näkökulmasta. Näistä käytiin hyviäkin keskusteluja ja seuraavaksi jäädään odottamaan millaisiin toimenpiteisiin käydyt keskustelut johtavat.

Monessa asiassa on helpompaa hoitaa oiretta kuin varsinaista sairautta. Käydyissä keskusteluissa tuntuu eurooppalaiset kollegamme aina yllättyvän, kun puheeksi tulee Suomen eläkeiät. On mielenkiintoista nähdä, millaisia taikoja täytyy tehdä, että esimerkiksi

Santtu Salo

vuonna 1987 syntyneet operaattoriverit kiipeävät kolonnin huipulle tavoite-eläkeikäisenä, 70-vuotiaana. Selvää on ainakin, että jos taikoja ei tehdä, ei kaikki näihin tavoite-eläkeikiin saakka pääse.

Työssä ja vapaalla jaksamiseen ja hyvinvointiin voi jokainen myös itse vaikuttaa pitämällä omasta kunnostaan huolta. Fyysinen ja henkinen hyvinvointi kulkee usein käsi kädessä.

Pitkin kevättä on käytävillä kuiskuteltu mahdollisesta työnantajan tarjoamasta polkupyörätuesta. Lehden mennessä painoon ei kaikki yksityiskohdat vielä ole selvillä, mutta erittäin hienoa kuulla, että työnantajapuolelta saadaan konkreettista tukea ja kannustusta työmatka- ja vapaa-ajan liikuntaan.

Porvoosta Kilpilahteen valmistui syksyllä uusi pätkä pyörätietä, ja itsekin pääsin tuon osuuden korkkaamaan huhtikuun lopussa, kun pyöräilykauden aloitin. Nyt kun autoa tankatessa lähinnä itkettää, on monelle varmasti harkinnan arvoista aloittaa kesäaamu pyörän satulassa, vaikka kuunnellen äänikirjaa.

Vappuna ilmestynyt Virike-lehti oli ensimmäinen uudella miehityksellä toimitettu. Jonkin verran lehdestä on tullut palautetta ja mielelläni otan sitä vastaan jatkossakin. Julkaisemme mielellään jäsenistömme kirjoituksia ja ajatuksia, joten kynät sauhuamaan, jos polte kirjoittamiseen on herännyt!

Lomakausi on pyörähtänyt jo käyntiin, joten toivottavasti lomansa jo pitäneet ovat saaneet kerättyä virtaa tuleviin koitoksiin, ja lomille vasta jääville toivotan hyvää lomaa! **Hyvää juhannusta,**

Santtu

Pääläluottamusmiehen kynästä

Pyhällä hengelläkö tässä töitä tehdään?

Einari Grönberg

Herätys klo. 05.00. Sängystä ylös. Ai saatana, suonenveto!

Villasukka jalkaan, magnesiumtabletti ja vettä huiviin. Maan vetovoima tuntuu jaloissa ylitsepääsemättömältä. Raskain askelin, silmät ummessa aamupesulle. Itseään ei ole tunnistaa peilistä. Kuka on tuo elämänsä kyllästyneen näköinen katkeroitunut mies?

Ei mutta sehän olen minä. Nopeasti aamupalaa. Mikään ei pysy käsissä ja kaikki putoilee pitkin lattioita. Puuroa housuilla ja voita rinnuksissa. Toinen silmä jo hetkittäin alkaa avautua. Ei hittolainen! Kello on jo pitkälle yli kuuden. Kohta myöhästyin töistä. Missä on autonavaimet, puhelin ja pankkikortti? Kiroilujen saattelemana vihdoinkin pitäisi kaikki olla matkassa.

Juosten autolle leivän pala suussa. Ei perkele! Polttoainevalo palaa. Yrittäisikö riskillä suoraan töihin vai kävisikö tankkaamassa, mutta silloin myöhästyisi töistä. Ei kyllä nyt mennään riskillä ja suoraan töihin. Kaasu pohjaan ja menoksi. Useamman kilometrin taituttua tulee se tunne, että jotain puuttuu. Ei mutta se samperin kulkulupa! Sehän se unohtui. Ei kun takaisin.

Nyt kyllä joutuu käymään tankilla. Pankkitilin saldo 50 euroa ja seuraavaan tiliin vielä vajaa viikko aikaa. Jos sitä parilla kymppillä tankkaisi. Dieselin litrahinta 2.40 €. Ei kyllä parikymppiä riitä. Pakko laittaa koko omaisuus menemään. Lainataan sitten töihin tullessa sen verran työkavereiden lottokassasta, että selviää hengissä edes seuraavaan tiliin asti.

Ei mutta nyt täytyy keskittyä ajamiseen. Kiire on kova. Jos myöhäs-

tyn, niin se Napoleon kompleksin omaava esimies kirjoittaa riemusta kiljuen varoituksen. Todennäköisesti vieläpä kehystää sen työhuoneensa seinälle, muistuttamaan saavutuksestaan. Sitä nautintoa en voi hänelle sallia.

Ei olisi enää pitkä matka, mutta yhtäkkiä aamun hämäryys kirkastuu. Aivan kuin salama olisi lyönyt kirkkaalta taivaalta. Ei... Ei se olekaan salama kirkkaalta taivaalta, vaan salama Volkswagen transporterista. Jetsonit ovat näköjään tulleet kamera-autoineen jakamaan ylinopeussakkojen ilosanomaa työläisille. Ei auta itku markkinoilla, vaan matkaa on taas kirosanojen saattelemana jatkettava.

Lukemattomien ärräpäiden jälkeen vihdoinkin työpaikan parkkipaikalla. Ei helevetti! Pelkästään muotitietoisten ituhippien sähköautoille varattuja paikkoja jäljellä. Tosin eipä täällä muita paikkoja juuri olekaan. Otan riskin ja päätän pysäköidä naftalla toimivan ilmaston pilaajani ympäristötietoisten paikalle. Jos tulee sanomista, niin aivan sama. Antakaa vaikka sakkoa s.....!

Astun autosta ulos määrätietoisesti askeltaen kohti pyöröportteja kunnes valtava pamaus valtaa ympäristön. On tapahtunut dekomppi.

Kuinka sopivasti sattuikin. Nyt menee auto pesuun ja kalsaritkin vaihtoon. Tätä se on työnsankarin arki. Vastoinkäymisiä toisensa perään.

Jokaisen herääminen uuteen työaamuun on toki yksilöllinen ja edeltävä kuvitteellinen (osittain tositapahtumiin perustuva) esimerkki on yksi monien joukossa ja onneksi jokainen aamu ei varmasti aina ihan vastaavalla tavalla mene, mutta se mikä kaikkia yhdistää on töihin menemisen kannattavuus. Eli yksinkertaisuudessaan kuinka paljon tästä kaikesta vaivannäöstä saadulla palkalla pystyy vastaamaan kasvaviin elinkustannuksiin?

Hienommin sanottuna puhutaan siitä kuuluisasta reaaliansiosta. Jos on tilastokeskuksen lukemia uskomisen, niin reaaliansioiden kehitys on mennyt lyhyessä ajassa rajusti miinusmerkkiseksi, ja miksei olisi uskomisen. Palkat nousivat tänä vuonna 1.6% ja tätä kirjoittaessa inflaatio pyörii siellä 7-8% luokkaa.

Ennuste koko vuoden keskiarvolle inflaation osalta tällä hetkellä on noin viisi prosenttia. On selvää, että ostovoima heikkenee. Samaan aikaan, kun duunari kärkelee bensapumpulla, yritykset tahkoavat uskomattomia voittoja. Kaikessa ratsastetaan Ukrainan so-

dalla ja energian hinnan nousulla. Talouseliitin ahneudelle ei tunnu löytyvän rajoja. Voisi näin maalaisjärjellä kuvitella, että lypsävää lehmää ei kannattaisi lopettaa, mutta jos on EK:n ekonomisteja kuunteleminen, niin he ovat selvästikin valmiita uhraamaan yhden sukupolven kapitalismin alttarilla vain miellyttääkseen isäntiensä rahan ja vallan himoa. Heidän viestinsä on selvä. Minkäänlaisille palkankorotuksille ei ole mahdollisuuksia.

Itseasiassa elinkeinoelämän näkemys on, että tässä korkean inflaation tilanteessa olisi valtion tehtävä yksistään pitää huoli ihmisten ostovoimasta, ei yritysten. Tässä ei siis ole elinkeinoelämän edustajien mielestä heidän osaltaan mitään tarvetta minkäänlaiseen vastuun jakoon yhteiskunnan rattaiden ylläpitämisen suhteen.

Esimerkiksi voisivatko yritykset vihdoon ja viimein jakaa osan kasvaneista voitoista palkansaajille tai edes hillitä inflaatiota vaikkapa tuotteiden sekä palveluiden osalta hintamaltilla. Pitääkö Nesteen esim. nostaa polttoaineiden hintoja joka kerta, kun se saa edes pienenkin tekosyn siihen. Joku voi kysyä nyt, että miten niin tekosyn? Ensimmäkin ihan yksistään sen takia, että öljy-yhtiöt ympäri maailman ovat sodan johdosta moninkertaisesti voittojaan.

Ei tarvitse olla kummoinen Sher-

lock Holmes, että ymmärtää ettei raaka-aineiden kustannukset tai energia ole syitä, jotka täysin selittäisivät polttoaineiden hinnan nousut. Mutta yrityksille ei minkäänlainen vastaantulo käy, joka voisi jarruttaa voittojen maksimointia. Liike-elämän edustajien ratkaisu inflaation taittamiseen olisikin veron kevennykset. Siis samaiset herrat, jotka hovitoimittajiensa kautta levittävät propagandaa valtiosta, joka hoitaa talouttaan päin

sitä, minne aurinko ei paista, ottamalla jatkuvasti lisää velkaa, jonka jälkipolvet joutuvat maksamaan. Samaan aikaan, kun valtion velkaantuminen on pahasta, niin veron kevennykset kuitenkin sopivat oikein hyvin ja ei muuten paljoa kuulunut porvareilta valitusta niistä velkamiljardeistakaan, joita valtio otti koronapandemian aikana elinkeinoelämän hengissä pitämiseksi. Kyllä tuntui rahat kelpaavan.

Nyt he itse kuitenkin omalla toiminnallaan kiihdyttävät inflaatiota maksimoidessaan omia voittojaan ja näin ollen aiheuttavat painetta mm. kotitalouksien lisääntyvälle velkaantumiselle. Jos duunarille sattuu vielä kaiken tämän hinta kikkailujen jälkeen jäämään jotain käteen, niin pankkiirit vievät loput koronnostojen myötä. Samaiset keinottelijat tarjoavat, sitten persaukisille kansalaisille pikavippiyhtiöiden kautta ”halpaa” 20% korolla olevaa lainaa viidentoistavuoden laina-ajoilla. Siinä sitä pidetään, sitten työtä tekevä kansa nöyränä vuosiksi eteenpäin ja tä-

mähän se takaa-ajatuksena porvaristolla onkin.

Eli olkaa tyytyväisiä, kun teillä on töitä, älkääkä valittako palkoista. Mutta jossain tulee raja vastaan maksukyvyyn osalta. Sen takia suuresti kummastuttaa, että mikä järki tässä on se lypsävä lehmä lopettaa, millä ne rikkaat rikastuvat, jos ei esimerkiksi enää olisi keski- luokkaa, jolta lypsää euroja?

ORVOLTA NÄYTTÄÄ TULEVAISUUS

Kaikista hupaisinta tai oikeastaan surullisinta on se, että puolue, joka toimii näiden liituroitapukuisten pankkiirien, vuorineuvosten, koronkiskureiden, veronkiertäjien ja muiden keinottelijoiden marionetteina ovat kaikkien mielipidemittausten kärjessä. Siis puolue, joka nimenomaan ajaa suurten yritysten talous- ja työmarkkinapolitiikkaa, jolla heikentää entisestään vähäosaisten ja keskiluokan arkea sekä tehdä rikkaista rikkaampia tavan kansalaisten kustannuksella.

Tämä kyseinen poikkeama aika-avaruudessa mielipidemittausten osalta ei istu ei sitten ollenkaan tämänhetkiseen yhteiskunnalliseen tilanteeseen.

En jaksa uskoa, että esimerkiksi palkansaajat haluaisivat jatkossa heikompa työsuhdeturvaa, pidempää vuosityöaika, enempi epämääräisiä silpputyösopimuksia, erinäisten palkanlisien poistoa ja pakottavaa lainsäädäntöä, jonka osalta vain oikeistolaisten mielikuvi- tus on rajana.

Toisin sanoen, kuka haluaa köyhtyä entisestään tilanteessa, jossa pakolliset elinkustannukset tulevat entisestään kasvamaan.

En jaksa myöskään uskoa, että sen pienyrittäjä-ravintoloitsijakaan arki sen helpommaksi tulee, vaikka ne sunnuntailisät poistettaisiinkin, kun kenelläkään ei enää kaikkien heikennysten jäl-

keen vaan yksinkertaisesti ole varaa käydä ravintolassa nauttimassa sunnuntaina 60-70 € arvoista illallismenuta.

Monella palkansaajalla kun ei meinaa nykyään olla työpäivän päätteeksi varaa edes siihen seitsemän euron tuoppiinkaan. Nyt hintojen nousun myötä ei päde enää edes vanha sanonta ”kyllä työmies on kaljansa ansainnut” ei...ei ole, jos on porvarilta kysyminen.

Se on selvää, että tulevat syksyn työmarkkinakerrokset tulevat olemaan ehkä merkittävimmät vuosikymmeniin. Painetta palkankorotuksille on ja millään prosentoin tai kaksi linjalla ei palkansaajan ostovoimaa ylläpidetä. Liitoilla tulee olemaan kovat neuvottelut edessä, mutta täällä Pekeman työntekijöissä ollaan kyllä valmiina tuleviin koitoksiin.

PAIKALLISTA ASIAA

Työpaikallamme on puhuttu mm. jaksamisesta ja työhyvinvoinnista. Esimerkkinä viimeisimpänä toimenä työnantajan mahdollistama työsuohdepyöräetu, joka varmasti on yksi hyvä tapa vaikuttaa henkilöstön työhyvinvointiin. Mielenkiintoista seurata kuinka suuren suosion kyseinen etu saavuttaa työyhteisön keskuudessa. Asiasta kiinnostuneiden kannattaa tutustua Borenassa julkaistuun pyörätutiedotteeseen.

Päivätyöntekijöiden osalta on aloitettu keskustelut mahdollisesta liukuvan työajan käyttöönotosta. Työaikajoustot ja laajemmat vapaa-ajan käyttömahdollisuudet ovat yhä merkittävämmässä roolissa suomalaisessa työelämässä.

Oikein toteutettuna kyseinen työaikajärjestely voi omalta osaltaan parantaa työssä jaksamista ja hyvinvointia. Korostan, että asia on vasta tarkasteluvaiheessa ja prosessi asian käsittelyn osalta tulee olemaan pitkä, joten hätäisiin

johtopäätöksiin ei kannata tässä vaiheessa kenenkään päätyä. Asian etenemisestä tiedotetaan, sitä mukaa kun on tiedotettavaa ja mitään päätöksiä ei tehdä yksistään, vaan lopulta päivätyöntekijöiden mielihoidon asiassa ratkaisee.

Mutta ensiksi täytyy päästä yhteisymmärrykseen siitä, että millä ehdoin ja raamein liukuvaa työaikajärjestelyä voitaisiin lähteä kokeilemaan. Sekin voi olla mahdollista, ettei yhteisymmärrystä työnantajan kanssa löydy, mutta asia on kuitenkin kokonaisuudessaan sellainen, että sitä kannattaa yhdessä tarkastella.

Koropandemian aikana on säännöllisesti kokoontunut ns. korona-ryhmä, jonka työnantaja perusti seuraamaan ja määrittelemään toimenpiteitä koronapandemian varalta.

Nyt tautitilanteen muuttuessa ja rajoitusten purkautuessa työnantaja päätti, ettei ryhmän tarvitse toistaiseksi kokoontua. Ehdotin kuitenkin hienotunteisesti, että olisiko kuitenkin syytä varautua seuraavaan vitsaukseen eli apinorokkoon ja perustaa sen varalta Borealikselle oma apina-ryhmä. Kerrankin olisi ollut osuva nimi työryhmälle. Tämä esitys ei kuitenkaan herättänyt korona-ryhmän keskuudessa kannatusta.

Kilpilahden toimipaikkamme tulos on toistaiseksi ollut kaikista uhkakuvista huolimatta erittäin vahva. Huhtikuu taisi olla tuloksellisesti historian paras kuukausi. Kasvavien raaka-aine ja energiahintojen osalta on kustannuksia pyritty paikkaamaan korkeammilla myyntihinnoilla ja tuloksen puolesta voi todeta, että on kyllä paikattu ja huolella. Mutta eihän se ole hullu, joka pyytää, vaan se, joka maksaa. Näinhän se menee.

EI MUREHDITA TURHIA

Kaikista tulevaisuuden epävarmuustekijöistä, inflaatiosta, stagflaatiosta, vihreästä siirtymästä, pandemiasta, hybridivaikuttamisesta, digitalisaatiosta, automatisaatiosta ja mitä näitä kaikkia onkaan, niin näistä huolimatta yksi asia ei muutu. Jonkun ne työt on tehtävä ja siihen meitä duunareita tarvitaan. Kaikkea ei pysty roboteilla korvaamaan. Joten ei tässä mitään hätää ole.

Nyt on kuitenkin aika keskittyä tulevaan juhannuksen viettoon ja unohtaa kaiken maailman murheet. Nautitaan Suomen kauniista luonnosta ja yhteisistä hetkistä sukulaisten ja ystävien kanssa. Muistakaa syödä possua ja juoda pullo k... Tosin työvuorossa juhannuksen viettävät jättäkää jälkimmäinen pois. Niin, ja mökille suuntaavat muistakaa, että vesillä ollaan fiksusti!

Mutta mitenkäs sille surullisen kuuluisalle työsankarille kävikään, joka sheriffin tähti takapuolella kiiruhti vaihtamaan vuoroaan kaikkien vastoinkäymisten jälkeen. Kyllä hän ihan ajallaan kustannuspaikalle saapui, mutta kuinka tarina päättyikään?

Mestari:

No mutta huomenta Tossavainen!

Työnsankari:

Olipahan aamu. Sain ylinopeussakotkin ja parkkipaikalla kävi pieni vahinko, mutta kerkesinpä kuitenkin ajallaan töihin.

Mestari:

Noo...kylläpä kyllä, mutta eikös se Tossavainen tiedä, että huomennahan se sinun kesäloma vasta päättyy.

Työnsankari:

Eiii PER....!!!

Työsuojeluvaltuutetun palsta

Petri Taanila

Auringon sulattaessa suurimmat lumet varastorakennukseni ovien edestä, pääsin kurkistamaan, mihin kuntoon olin syksyllä unoh-
tanut kesärenkaat varaston perukoille.

”Miksi tehdä tänään se, minkä voi huomennakin jättää tekemättä?” Ei kuin kauppaan, metsästämään mahdollisimman jytyä ympäristömyrkyä, jolla jynssätä takapihan terassilla pikeä, tiepölyä ja mutaa irti vanteista ennen vaihtoa. Eikös vaaramerkkien määrä ole suoraan verrattavissa aineen tehokkuuteen?

Jäljelle jääneet lohikäärmeen hengitykseltä tuoksuvat mönjät on helppo huuhtoa painepesurilla alamakeen marjapusikkoon pois silmistä, pois mielestä, ravintoketjun hännille.

2000-luvun auton ollessa kyseessä on oikeastaan ihan sama, mihin päin auton alle tunkin tuikkaa, koska autot ovat niin muovisia suojapanssareita täynnä, ettei auton alta meinaa muovisten pohjalevyjen seasta metallia löytää edes metallinpaljastimella.

Tunnustelen koputtelemalla materiaaleja nyrkilläni metallisen kohdan löytääkseni. Useamman kilo hiekkaa ja suolaa varistua silmiini totean, että takahuoneen pärekorissa saattaa vielä olla viimeisimmät sivut ohjekirjasta jäljellä.

Ohjekirjan mukaan oikea kohta nostaa on renkaan takaa, helmasta. Täh?! Tuosta koko auton kaikkein ruosteisimmasta kohdastako tu-

lisi muka tunkata koko nurkka ilmaan? Tämän takia minulla ei ole tapana lukea insinöörin laatimia ohjeita...

Koska aika on rahaa, kaivan tälläkin kertaa takakontista vain hätätapauksessa vararenkaan asennusta varten tarkoitetun ristikkotunkin esiin ja alan tunkata autoa ilmaan. Väältäessäni takarenkaan pultteja auki, rengas pyörähtää paineen alta pois, koska puoli vuotta tyhjän panttina lojunut käsijarru ei tahdo pitää, vaikka kahvasta kuinka repisi.

Tätä tilannettako silmällä pitäen katsastusmiehen täytyy aina kerran vuodessa nykiä se koko vuoden käyttämättömänä maannut käsijarru lähes ennennäkemättömään solmuun? Ensi kerralla minä ker-
ron hänelle, että ne pultit voi löysätä valmiiksi siinä vaiheessa, kun rengas ei vielä kokonaan ole irronnut asfaltista.

Sitä paitsi, jos pelaa varman päälle ja auton renkaan alle laittaa vielä klapin, auto ei vahingossa karkaa yhtään minnekään! Tietysti jos ei omista takkaa eikä kotoa löydy klavivajaa, niin lienee vain parempi köyhtyä parikymppiä ja luottaa renkaan vaihdossa alan ammattilaiseen – ja säilyttää ohjekirjaa autossa.

Itse asiassa repisin koko vikaherkän käsijarrun h**vettiin koko autosta, ellei sitä tarvitsisi tasan kahdessa tilanteessa vuoden aikana. Toinen on sama aikaisemminkin mainitsemani katsastustilaisuus ja

toinen on Etelän reissun autokansi. Kerran tuli muuten työkaveri vastaan laivan autokannella risteilyllä, joka ei pysähdy Tallinnan päässä maissa ollenkaan. Siinä jäätiin toisillemme rysän päältä kiinni ja vielä perheet mukana! Ei mitään rotia! Mistähän syystä kulttuurimatkalle lähtemistä ei tullut paljoa mainostettua? ”Muista ottaa paljon kuvia!”

Seuraaviksi nakeiksi minäkin ostan kitkat, niin voi ajella samoilla renkailla ympäri vuoden! Sen seurauksena painepesurinkin voinee vaihtaa käteiseksi eikä marjaisa aamupuuronikaan enää käryä pako-
kaasulle ja maistu maantiesuolalta.

EWC ja CCC?

Vuonna 1994 tuli voimaan EU-direktiivi, mikä pakotti eurooppalaiset ja Euroopassa toimivat kansainväliset yhtiöt, joilla on työvoimaa vähintään 1000 henkeä, joista vähintään 150 henkeä kahdessa eri EU/ETA maassa luomaan EWC-yhteistoimintaa.

Tämä lyhenne muodostuu sanoista *European Works Council*. Suomennettuna eurooppalainen yritysneuvosto. Tarkoituksena on työntekijöiden edustajien ja yrityksen johdon yhteistoiminnan ja kommunikaation mahdollistama foorumi ja työkalu.

Lähtökohtaisesti työntekijäneuvoston jäseniä pitäisi etukäteen informoida mahdollisista muu-

toksista ja mahdollisista ”uusista suunnista” yhtiön sisällä etupainotteisesti, jotta työntekijöillä olisi kommentointi- ja reagointimahdollisuus, mutta tämä ei taida juuri missään firmassa ihan täysipainoisesti toteutua. Kuitenkin Borealikes CCC:tä pidetään suorastaan erinomaisena esimerkkinä.

No, mutta mikäs on sitten tämä CCC? Lyhenne tulee sanoista *Corporate Cooperation Council*, eli ”yrityksen yhteistyöneuvosto”.

Tämä on itseasiassa täysin samaa toimintaa kuin EWC, mutta Borealis ehti luoda ja ottaa käyttöön tämän foorumin ennen EU-direktiivin voimaantuloa.

Tilanne tällä hetkellä Borealikesella on kuitenkin se, että meillä on tämän vuoden ajan päällekkäin ”kaksi eri EWC:tä” eli CCC ja EWC. Uusi EWC toiminta starttaa nyt kesäkuun aikana, kun uuden pääomistajamme OMW groupin uusi EWC alkaa. Ja samaan aikaan Borealikesen oma CCC jatkuu tämän vuoden loppuun asti...

Jatkossa EWC sisältää niin Borealikesen, OMW:n kuin Petromin edustajia.

Juho Lintula

työntekijöiden CCC ja EWC-edustaja

Nuorisotoimintaa syksyllä?

Pariin vuoteen Pekeman Työntekijät Ry ei ole nuorisotoimintaa sattuneesta syystä järjestänyt, mutta nyt kun vihdoinkin näyttää siltä, että pahin on takana päin ja mahdollisuudet jonkinlaiseen käynnistykseen on toistaiseksi olemassa, uskallan ruveta suunnittelemaan syksyille jonkin näköistä tapahtumaa. Toivotaan että koronasta tai mistään muustakaan uudesta kulkutaudista ei tule uutta maata sulkevaa aaltoa, niin ei mene suunnittelut hukkaan...

Alustavasti ammattiosaston hallituksessa on päätetty, että mennään Teollisuusliiton määrittelemillä ikärajoilla, eli kaikki alle 36 vuotiaat nuoret jäsenet saavat mahdollisuuden osallistua. Ideoita ja ehdotuksia otetaan vastaan ja niitä saa esittää minulle ja/tai Pekeman nuorisajaoston jäsenille.

Nuorisovaltuutettu
Juho Lintula

Pekeman työntekijät ry 50-vuotisjuhlat

Tunnelma Taidetehtaan aulassa oli iloinen ennen salin ovien avaamista, kun ihmiset pääsivät kohtaamaan ja tapasivat vanhoja tuttuja vuosien takaa.

*Illan tarjoiluista vastasi ravintola Sinne ja ravinto-
loitsija, keittiömestari Kai
Kallio esitteli illan menun.
Tapahtuman juontajana
toimi Jukka Laaksonen.*

Porvoon Taidetehtaan Avanti-sali 9.4.2022

Juhlapuheen pitivät Pekeman työntekijät ry puheenjohtaja Santtu Salo sekä Teollisuusliiton varapuheenjohtaja Turja Lehtonen. Lehtosen puhe kuultiin etänä videoyhteyden avulla.

Puheiden, juhlaillallisen ja Andre Wickströmin esityksen jälkeen ohjelmassa oli vapaata seurustelua.

Illan musiikista flyygelin takana vastasi Markus Sidoroff.

Kiitos vielä kerran kaikille juhliin osallistuneille!

Juhlat päättyivät ja juhluvieraat lähtivät iloisin mielin Taidetehtaalta. Juhlista saadun palautteen perusteella juhlat olivat onnistuneet ja seuraavia juhlia ja tapahtumia jo odotellaan!

KUVAT: Studio Lindell

Viisikymppiselle

50 vuotta – eikä aivan suotta. Kulunut fraasi, mutta pätee Pekeman työntekijäin ammattiosastoon erityisen hyvin.

Ammattiosastoon kuuluvat työntekijät ovat olleet, ja ovat, suomalaisen kemian- ja petrokemian teollisuuden eturintamassa. Borealiksen nimen alla toimivat Kilpilahden tehtaat ovat tulleet tutuksi muovialan raaka-aineista – muovikassilienee niistä näkyvin sovellus.

Pekeman Työntekijät ovat antaneet oman, merkittävän panoksen myös alan ammattiliittojen kehitykseen. Useita ammattiosaston jäseniä on toiminut näiden ammattiliittojen hallintoelimissä.

Tämä voi kuulostaa suurelta siltä mutta sillä ja ammattiosaston linjauksilla on ollut jäməköittävä, laajempaakin vaikutusta ay-liikkeen toimintaan.

Pekeman ammattiosasto ei kylläkään ole aina ollut kaikista asioista samaa mieltä kulloinkin alamme hallinnoivan ammattiliiton kanssa.

Yleensäkin liittofuusioiden myötä ammattiliitot ovat ajautuneet kauemmaksi jäsenistöstä. Selvitty kuitenkin on, joskus paremmin, joskus heikommin.

Olen jo eläkkeellä, enkä ala neuvomaan, ammattiosaston jäsenet tietävät mitä on tehtävä.

Olen ylpeä Pekeman ammattiosastosta. Minulla on ollut kunia olla sen pääluottamusmiehenä 14 vuotta. Arvokasta aikaa, joka opeetti ymmärtämään syvällisem-

Kuvassa Hannu Tuominen oikealla ja vasemmalla Tuomo Tourunen.

KUVA: Studio Lindell

min työntekijöiden asemaa, työntekijöiden tavoitteita ja keskinäistä solidaarisuutta.

Kiitos tästä opetuksesta kaikille pekemalaisille.

Kiitos myös, että sain osallistua ammattiosaston 50 v-juhlaan ja tavata siellä entisiä työtovereita.

Ja vielä - ja olen sanonut tämän aikaisemminkin:

Tapahtuipa ay-liikkeen ylätasolla mitä tahansa, niin tärkeintä on, että täällä perustasolla ollaan yhtenäisiä, ajetaan ammattiosaston

käytännön edunvalvonnan tavoitteita yhdessä. Vain siten on mahdollista saada toteutettua työntekijöille tärkeitä asioita. ”Yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta”, on edelleenkin ay-liikkeen toimiva periaate.

Kiitos Toverit.

Onnea 50-vuotiaalle Pekeman työntekijäin ammattiosastolle! Menestystä ammattiosaston periaatteellisella linjalla.

Hannu Tuominen

Punkaharjun lomaosakkeet

Ammattiosastomme jäsenille:

Kesäkauden hinnat:

250 € viikko, 110 € vkl tai 50 € vrk.

Muut järjestäytyneet: Kulukorvaus

lisätään edellä mainittuihin hintoihin;

80 € viikko, 40 € vkl tai 20 € vrk.

Ammattiosaston hallitus on päättänyt jatkaa viime vuonna aloitettua tutustumistarjousta. Samat säännöt pätevät, eli jos olet liittynyt ammattiosaston jäseneksi vuoden 2016 jälkeen, saat ensimmäisen lomailun puoleen hintaan, mikäli et ole aikaisemmin käynyt osakkeissa. Lisää tietoa ammattiosaston kotisivuilta ja lomaosakkeiden hoitajalta.

Molempiin osakkeisiin on uusittu viime vuoden loppupuolella petivaatteita, ruokailuvälineitä, kahvinkeitin, vedenkeitin yms. Molempiin osakkeisiin on myös tänä vuonna asennettu henkilöstön toiveiden mukaisesti ilmalämpöpumput.

Kesäkauden ennakkovarauksia otetaan vastaan huhtikuun loppuun saakka (ensisijalla ovat ensikertalaiset ja henkilöt, jotka eivät ole vuonna 2021 kesällä vuokranneet osakkeita). Huhtikuun viimeisen päivän jälkeen varaukset myönnetään saapumisjärjestyksessä varanneille. Viikkovuokrauksen vaihtopäivä on maanantai klo 14, tai erikseen sovittava ajankohta. Viikkovuokraukset ovat etusijalla viikonloppu- ja päivävuokrausta. Osaston työssäkäyvät jäsenet ovat etusijaisia ennen eläkkeellä olevia ja muita järjestäytyneitä (lopullinen vahvistus n. 2 vko ennen varausta). Varaaja tulee saamaan tietopaketin/laskun ennen varausaikaa.

Avainhuollon hoitaa Matkailukeskus Harjunportti. Nouto/palautus lomakeskuksen vieressä sijaitsevasta huoltoasema/ravintolasta.

Siivous kuuluu vuokraajalle (itse tai palvelun osto infosta). Tupakointi on kielletty molempien loma-asuntojen sisätiloissa. Osake 12B on allergiahuoneisto, johon on eläinten vieminen ehdottomasti kielletty.

Kesäkausi alkaa 15.5 ja jatkuu 30.9 asti. **Tiedustelut ja vuokrausanomukset:**

Varaukset ensisijaisesti verkkolomakkeella: <http://pekemantyontekijat.fi/vuokraus-kaavake.htm>
Juho Lintula; juho.lintula@borealisgroup.com / Juho.Lint@gmail.com, puh. 040 937 4605

Kuvia ja linkkejä Punkaharjun lähiseutuihin ja tapahtumiin:

Ammattiosaston kotisivu: <http://pekemantyontekijat.fi/punkaharjun-lomaos.html>

Juho Lintula

